

חֲדָשׁ בְּחֻדְשׁוֹ לְחֻדְשֵׁי הַשָּׁנָה" הכוונה לאחד בניסן, שבו יביאו תרומה חדשה לכל השנה. [מתחילה הביא רבי טבי רבי יאשיה בשם רב כהנא את הסיפא של הברייתא. ולאחר מכן הביא רבי יונה את כל הברייתא].

באחד באדר משמיעים על השקלים

נתבאר שבראש חודש ניסן כבר היו כל מחציות השקל של כל ישראל צריכות להגיע ללשכה, כדי לתרום מהם תרומה חדשה, לקנות בה קרבנות ציבור, ולפיכך תקנו חכמים, שבאחד באדר יהיו משמיעים, כלומר מכריזים לכל ישראל, להביא שקליהם, וכך יביאו כל ישראל שקליהם בזמנם.

וכן מבואר בכתוב, שיש להשמיע לישראל להביא שקליהם, שנאמר, "וַיִּתְּנוּ קוֹל בִּיהוּדָה וּבִירוּשָׁלַם לְהָבִיא לַה' מִשְׁאֵת מִנְּשָׁה עֶבֶד הָאֱלֹקִים עַל יִשְׂרָאֵל בַּמִּדְבָּר" (דה"י ב' כ"ד ט'), והכוונה למחציות השקל שיש להביא.

באחד באדר משמיעים על הכלאים

דבר נוסף שהיו מכריזים עליו באחד באדר, הוא, **שיעקרו הכל כלאים שגדלו בשדותיהם**, שלא יהיה מעורב בתבואה זרע אחר בשיעור רובע קב לסאה^א [1/24].
והסיבה שמכריזים על כך באחד באדר, כי בזמן זה הגידולים ניכרים, ומי שגדל אצלו כלאים, מכיר זאת.

הכרזת שקלים וכלאים

באחד באדר בשנה מעוברת

במסכת מגילה מבואר, שלכל דברים אדר ראשון שווה לאדר שני, [ובין בזה ובין בזה ארבעה עשר בו וחמישה עשר בו אסורים בהספד ותענית], ואינם חלוקים זה מזה אלא לענין מקרא מגילה ומתנות לאביונים שיש לקיימם באדר שני ולא באדר ראשון.

^א כדתנן בפרק שני דכלאים, כל סאה שיש בו רובע קב ממין אחר ימעט. ורבותינו פירשו, דלאחר שגדלו הזרעים אפילו אחד באלף צריך לעקור הכל, דכל תרי מילי דכל חד לחודיה שרי ונאסרו על ידי תערובת לא שייך בהו ביטול, דדוקא כשמין אחר מעורב בשעת הזרע אין צריך כי אם למעט, דמדאורייתא חד בתרי בטיל ולא מקרי זורע כלאים, אלא מפני מראית העין בעלמא צריך למעט. אבל לאחר שגדלו לא שייך בהו ביטול, וצריך לעקור את הכל, ולא ישייר אלא אחד מן המינים. [רע"ב].